

Kajafas, de hogepriester

Schriftlezing: Matteüs 26:57-68

'Hij heeft God gelasterd!' 'Nu hebt u met eigen oren gehoord hoe hij God lastert! ... ' Woedend, witheet is Kajafas, de hogepriester. Met een ruk scheurt hij zijn priesterkleed aan flarden. 'Hij verdient de doodstraf!'

Bij het aanbreken van de dag hebben de agenten van de tempelpolitie rabbi Jezus uit Nazaret naar het paleis van de hogepriester gebracht. De geestelijke leiders, de schriftgeleerden en de oudsten van het volk van Israël, zijn hier opnieuw in een geheime samenkomst bij elkaar gekomen. Het is hen eindelijk gelukt om die ongrijpbare rabbi uit Nazaret in handen te krijgen. Een onruststoker is het, een volksverleider, een valse profeet, een godslasteraar.

Kajafas, de hogepriester voert het woord. Hij is de aanklager in het proces tegen Jezus. Wie hij is, die hogepriester van dat jaar? Josef Kajafas is zijn volledige naam. Getrouwd met een dochter van Annas, een hogepriester in ruste. Tijdens de eeuw dat de Romeinen direct of indirect de macht uitoefenen in Palestina is Kajafas de meest zetelvast hogepriester geweest. Achttien jaar heeft hij op voortreffelijke wijze de orde in Jeruzalem weten te bewaren (18-36 na Chr). Kajafas is schrander, taai en besluitvaardig. Een man die beschikt over een goed talent om leiding te geven.

Ook een corrupt man. Kajafas is alleen bereid om een zaak te behandelen als hij geld onder tafel krijgt toegeschoven.

Tien jaar lang dient hogepriester Kajafas met de Romeinse prefect Pontius Pilatus.

Kajafas is de hogepriester die ooit eens geroepen heeft: 'Besef toch dat het in jullie eigen belang is dat één man sterft voor het hele volk, zodat niet het hele volk verloren gaat' (Johannes 11:49).

Ja, Josef Kajafas ziet in rabbi Jezus een bedreiging voor de rust en vrede in zijn stad en in zijn land. Jezus preekt immers over de nabijheid van het nieuwe Koninkrijk. Nu dat kan gemakkelijk ontaarden in een oproer en een ingrijpen van de Romeinen. Het is

beter om die populaire rabbi uit Galilea te doden dan Hem de kans te geven het volk op te ruïen.

En nu staat Kajafas, de hogepriester dan eindelijk oog in oog met Jezus. Met een flinke zak geld hebben de leden van het Sanhedrin, de geestelijke leiders van het volk van Israël, twee mensen weten te strikken. Zij zijn bereid een valse verklaring af te leggen. 'Die man heeft gezegd: "Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen.'"

Voor Kajafas zijn deze getuigenverklaringen niet afdoende. Hij richt zich tot Jezus en vraagt Hem: 'Wie denkt U eigenlijk dat U bent? De Messias, de Zoon van God?'

Met een beroep op de woorden van de profeet Daniël antwoordt Jezus: 'U zegt het. Maar ik zeg u allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel.'

Er is niemand die nu nog twijfelt. Jezus, die zelfbenoemde rabbi uit Galilea, is schuldig. Met zijn woorden lastert Hij God. Hij verdient de doodstraf!

Het is Kajafas eindelijk gelukt. Het heeft wat moeite en wat steekpenningen gekost maar rabbi Jezus kan nu definitief van het toneel verdwijnen. 'Aan het kruis met Hem!'

Er moet echter nog één hindernis worden genomen. Kajafas heeft zelf geen bevoegdheid het doodvonnis te laten voltrekken. Zo snel als mogelijk is zal hij Jezus daarom overgeven in de handen van de Romeinen. Dus op naar de burcht Antonia. Naar Pontius Pilatus, de Romeinse prefect. Er is haast bij. Het Joodse Paasfeest kan immers elk ogenblik beginnen.

O ja, intussen wacht in het tempelcomplex het lam voor de natie op het moment dat Kajafas, de hogepriester, zijn hals zal doorsnijden en zijn bloed over de voet van het altaar zal uitgieten. Het lam voor de natie dat zijn leven zal geven voor het hele volk herinnert aan de Exodus, de uittocht van het volk van Israël uit het slavenhuis van Egypte. Eén lam dat sterft voor het hele volk. Paasfeest is immers het feest van de bevrijding! Op het moment dat op het Joodse Paasfeest het lam voor de natie sterft geeft Jezus, hangend aan het kruis, zijn leven aan God terug. 'Zodat niet het hele volk verloren gaat.' U en jij en ik.